

de NOTARIS weet raad

Mijn gezondheid gaat zienderogen achteruit. Wat ik nog aan geld heb, zou ik graag aan mijn kinderen willen geven. Kan dat zonder risico?

Wanneer u dit voorzichtig doet, valt er niks te vrezen. Ten eerste moet u rekening houden met de vrijstelling. Jaarlijks mag u elk kind tot een bedrag van €5.320 schenken. Voor hogere bedragen stelt de fiscus, met een enkele uitzondering, eisen aan de besteding van de schenking. Het geld moet dan aan een studie of huis besteed worden.

180 dagen

Ten tweede dient u alert te zijn op de zogenaamde 180-dagen regeling. Elke schenking die in een half jaar vóór overlijden is verricht, laat de fiscus bij de berekening van de erfbelasting buiten beschouwing. Het voordeel is dan verdwenen. Deze regeling is om te voorkomen dat iedereen op het sterfbed al het geld wegsluist.

Vanwege zijn schuld uit een eerder huwelijk zijn mijn man en ik getrouwd onder huwelijkse voorwaarden. Ga ik

later ook zijn schulden erven?

Ja. U zult dit niet leuk vinden, maar zodra uw huwelijk eindigt door overlijden betekent dit ook het einde voor uw huwelijkse voorwaarden. U bent dan niet meer beschermd tegen welke schuldeiser dan ook. Het wordt dan van belang goed te kijken naar wat u met zijn nalatenschap doet. Verwerpen of ten minste beneficiair aanvaarden liggen het meest voor de hand.

Onterven

Het spreekt vanzelf dat u een en ander ook kunt voorkomen. Zo zou uw man een testament kunnen laten opstellen met de bepaling dat u niet tot zijn erfgenamen behoort. Dan bent u van alles af en ook geen kosten kwijt aan de verwerping of beneficiaire aanvaarding. Zorgen hoeft u overigens ook niet voor de kinderen te hebben. Zij worden immers ook schuldeiser na zijn overlijden. Pas nadat u ook bent overleden mogen ze geld opeisen.

Ik wil graag erfbelasting besparen, maar heb man noch kinderen, wel een goede

vriend buiten de stad. Wat zijn mijn opties?

Helaas, uw opties zijn niet talrijk. Schenken is een mogelijkheid. Maar dan alleen aan het goede doel. Schenken aan vrienden en kennissen kan slechts in beperkte mate, tot € 2.122 per jaar, anders wordt er schenkbelasting geheven. Er is sinds 1 januari een hogere vrijstelling, maar dan moet uw schenking aan mensen tussen 18 en 50 jaar zijn en bestemd voor een woning of hypotheek.

Partners

Het klinkt een beetje raar, maar als u reeds gepensioneerd bent, kunt u ook denken aan een geregistreerd partnerschap met uw goede vriend. Dan krijgt u allebei een erfbelastingvrijstelling van maar liefst € 638.000. Daarvoor hoeft u niet feitelijk samen te wonen of op hetzelfde adres ingeschreven te staan. Afhankelijk van uw situatie zijn hier wel nadelen aan verbonden voor de inkomstenbelasting. Wie een eigen huis heeft, bezit plotsklaps een tweede

woning, hetgeen aantikt in box-3. Daarnaast zal uw staatspensioen lager uitvallen, omdat u formeel niet meer alleenstaand bent. Al met al zult u de voors en tegens goed moeten afwegen.

Onze dochter heeft het vorig jaar zwaar voor de kiezen gehad. Gescheiden zit ze nu met een uitkering in een te dure huurwoning. Kunnen we haar niet die eenmalige schenking doen zodat ze een huis kan kopen?

Dat zou ik niet gauw doen. Het lijkt aantrekkelijk gebruik te maken van die € 100.000 schenkbelastingvrijstelling, maar wanneer uw dochter een bijstandsuitkering heeft, wordt haar uitkering gestopt, en moet ze eerst haar huis 'opeten' alvorens opnieuw bij Sociale Zaken te kunnen aankloppen. Zo is ze snel terug bij af.

Hypotheek

Ik adviseer u het anders aan te pakken. Het geld voor een nieuwe woning kunt u haar ook uitlenen als lineaire hypotheek. Ze kan dan zonder vrees de woningmarkt op en profiteren van de bekende fiscale voordelen (renteaftrek) zonder haar uitkering te verliezen. Uiteraard dient u haar wel een rente te vragen die in de pas loopt met de banken. Mocht dit financieel moeilijk worden, kunt u overwegen de vrij te besteden schenkingsvrijstelling: €5.320 per jaar te gebruiken. U kunt er zo voor zorgen dat zij geen euro kwijt is aan huur of hypotheek.

Ook een vraag voor de notaris? Stel uw vraag en krijg direct antwoord. Gratis en vrijblijvend. Mail naar info@010notaris.nl of bel 010-7671700.

PENSIOEN BELANGEN

Het bestuur van de NBP, Nederlandse Bond voor Pensioenbelangen, wenst alle lezers van De Oud-Rotterdammer en hun naasten een fijn, gezond en voorspoedig 2017. Het eerste onderwerp in 2017 betreft de geschiedenis van de Stichting Pensioenfonds voor de Vervoer- en Havenbedrijven en OPTAS. In de aankomende bijdragen wordt over de diverse aspecten van deze geschiedenis geschreven. Een belangrijke les uit deze geschiedenis is hoe onzorgvuldig handelen van bestuurders grote schade heeft toegebracht aan deelnemers, die zelf geen invloed op dit handelen hebben gehad.

In deze NBP-bijdrage is het onderwerp 'de economisch ontwikkelingen in de Europese Havens', die tot de problemen bij dit Pensioenfonds hebben geleid. Pensioen is een arbeidsvoorwaarde, waarbij de werkgever de werknemer gedurende zijn werkzame leven een pensioenaanspraak toezegt, zodra deze werknemer de pensioenleeftijd heeft bereikt. De werkgever moet deze aanspraak onderbrengen bij een pensioenuitvoerder, pensioenfonds of verzekeraar. Daarvoor betaalt de werkgever een pensioenpremie. Deze pensioenpremie behoort tot de loonkosten. De werkgever kan alleen blijven bestaan als hij met zijn economische activiteit voldoende winst maakt, als zijn opbrengsten hoger zijn dan zijn kosten.

Minder werknemers

Wat gebeurde in de Europese havens sinds de jaren '60? De markt voor

het vervoer per container groeide, terwijl de markt voor het vervoer van stukgoed daalde. Het gevolg was dat de opbrengsten voor de werkgevers in de Europese havens actief in het laden en lossen van stukgoed sterk daalden. Daardoor waren ook minder werknemers nodig in de sector stukgoed. Het aantal werknemers voor het laden en lossen van containers nam veel minder sterk toe dan deze daling van het aantal werknemers bij stukgoed. De reden is duidelijk; voor het laden en lossen van containers zijn minder werknemers nodig dan voor het laden en lossen van stukgoed. De arbeidsproductiviteit van de werknemers in de containersector is per 1.000 ton geladen/geloste vracht veel hoger dan die in de stukgoed. Wanneer de arbeidsproductiviteit in een sector sterker stijgt dan de productie daarvan, is minder arbeid in die sector nodig.

Containers

De toename van de nationale welvaart is voor een groot deel afhankelijk van stijgende nationale arbeidsproductiviteit. Daarom is deze stijging op zich goed, de belangrijke vraag is wel wie profiteert van deze stijging? Het toegenomen containervervoer in de Europese havens, zoals in Rotterdam, geeft een goed voorbeeld. Duidelijk is dat de transportkosten gedaald zijn door de lagere laad-/ loskosten. Wie profiteert van deze lagere transportkosten? Wellicht de buitenlandse producent of het transportbedrijf. Misschien het grootwinkelbedrijf of de consumenten door de lagere prijzen in de winkel. In ieder geval niet de werknemers in de haven, die hun baan verliezen. Structurele veranderingen door een gestegen arbeidsproductiviteit zijn nodig voor een duurzame economische groei. Elke economische sector moet

zich aanpassen aan deze veranderingen. Alleen, een sector heeft tijd nodig voor deze aanpassingen. In de Europese havens kregen de bedrijven die tijd niet en veel werknemers werden snel overbodig. Daarna is in Nederland de rekening bij de andere werknemers in die havensector gelegd. Deze sector had wel de lasten van de overgang van stukgoed naar container, maar niet de lusten.

Ieder voor zich

In verschillende landen is naar oplossingen voor deze situatie gezocht. Een oplossing zou zijn geweest door tijdelijk een extra toeslag te leggen op het laden en lossen van containers. Het geld, dat zo wordt verkregen, kan worden gebruikt om werknemers eerder met pensioen te laten gaan of werknemers om te scholen voor werk in een andere sector. In Duitsland hebben de gebruikers van elektri-

citeit decennialang een Kohlepfennig betaald om zo sanering van de steenkoolindustrie te betalen. Deze oplossing was alleen bruikbaar, indien alle Europese havens hiervoor hadden gekozen. Indien de havens in Nederland hiervoor wel kiezen en de havens in Antwerpen en Hannover niet, dan hebben de Nederlandse havens een concurrentienadeel. In Nederland was de keuze om de oudere werknemers eerder met pensioen te laten gaan. De rekening hiervoor werd gelegd bij de overige werknemers in de haven en bij hun pensioenfonds. Omdat deze ontwikkeling alle Europese havens gelijktijdig trof, was samenwerking wellicht een juiste optie geweest. Dat is niet gebeurd. Het motto "Eendracht maakt macht" was kennelijk vergeten en het werd "Ieder voor zich".

